

एतदेवविशदयितुं प्रतिजानीते सत्विति ॥ ४६ ॥ इति शान्तिः ० मो ० नै ० भा ० दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ५ ॥ प्रतिज्ञातं निरूपयति चतुरिति नव्यक्तः प्रभवो देहांतरप्रा
मिर्येषां अव्यक्तनिधनपूर्वदेहवियोगो येषां स्वमवत्पूर्वापरदेहत्यागयोगौ न गृहात् गृहांतरप्रवेशवत्स्पष्टावित्यर्थः अत्र हेतुमाहार्धेन अव्यक्तेति यतः नव्यक्तलक्षणं ज्ञापकमस्य तादृशं अतोऽव्यक्तलक्षणं अत्र हेतुः अ
व्यक्तात्मात्मकं अव्यक्तो य आत्मा तदात्मकं द्वितीयं दुवत्तत्रैव कल्पितं अतस्तत्कल्पिते प्रभवनिधने अपि अव्यक्ते एवेत्यर्थः ॥ १ ॥ नन्वेवं मध्ये पि देहादिरव्यक्त एव स्यादाद्यंतयोरव्यक्तत्वादित्यत आह यथेति प्रागू
र्ध्वं चाव्यक्तोऽप्यश्वत्थो मध्ये व्यक्तो भवति एवमव्यक्तान्मनसः संभवो व्यक्तिर्दृश्यस्येत्यर्थः ॥ २ ॥ अभीति यथायस्कांतं लोहचुंबकपाषाणं प्रत्यचेतनमप्ययोलोहमभिमुखं गच्छति एवं देहं व्यक्तिगतमनुस्वभा
वः पूर्वसंस्कारो हेतुर्येषां कर्मणां तज्जाः धर्मा धर्मादयो भावाः अर्था अभिद्रवन्ति यच्चान्यदपि ईदृशं अविद्यादिकं तदपि अभिद्रवति ॥ ३ ॥ इममेव न्यायमन्यत्राप्यतिदिशति तद्वदिति अव्यक्तजाः अविद्योत्थाः भा
वाः कामकर्मवासनादेर्हेन्द्रियादयश्चाचेतना अभितः संहताः एवं कर्तुः चेतनस्य कारणलक्षणाः कारणं ब्रह्म लक्षयन्ति कारणान् ब्रह्मणः सकाशात् सत्त्वचित्त्वानंदत्वादयोऽपि भावा अभिसंगताः यथा पूर्वोक्तस्योप्यात्मा

स तु देहाद्यथा देहं त्यक्त्वा न्यं प्रतिपद्यते ॥ तथान्यं संप्रवक्ष्यामि भूतग्रामं स्वकर्मजं ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्ष ० वार्णोपाध्यात्मकथने दशाधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच चतुर्विधानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ अव्यक्तप्रभवान्यादुरव्यक्तनिधनानि च ॥ अव्यक्तलक्षणं
विद्यादव्यक्तात्मात्मकं मनः ॥ १ ॥ यथाश्वत्थकणीकायामंतर्भूतो महाद्रुमः ॥ निष्पन्नो दृश्यते व्यक्तमव्यक्तात्संभवस्तथा ॥ २ ॥ अभिद्रवत्ययस्कांतमयोनिश्चे
तनं यथा ॥ स्वभावहेतुजा भावा यद्ददन्त्यदपीदृशं ॥ ३ ॥ तद्वदव्यक्तजा भावाः कर्तुः कारणलक्षणाः ॥ अचेतनाश्चेतयितुः कारणादभिसंहताः ॥ ४ ॥ न भूर्नखं यौ
भूतानि नर्षयो न सुरासुराः ॥ नान्यदासीदृते जीवमासेदुर्नतु संहतं ॥ ५ ॥ पूर्वमित्यं सर्वगतं मनो हेतुमलक्षणं ॥ अज्ञानकर्मनिर्दिष्टमेतत्कारणलक्षणं ॥ ६ ॥

नात्मगुणगणो देहांतरप्राप्तौ संहन्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ननु शुक्रशोणितसंयोगादिक्रमणदेहवत्पृथ्यादिकं दृश्यते तत्कथं त्वामदेहवदाकस्मिकी देहांतरप्राप्तिरित्याशंक्याह न भूरिति द्वाभ्यां जीवं चिद्धातुं विनाम्वादयो वा
ऋषयः प्राणाः प्राणावाऋषय इति श्रुतेः सुरासुराः शमकामादयः इत्येवमादिकं अन्यनैवासीत् प्रागुत्पत्तेः संहतं अज्ञानोपाधिजीवं एते राजानं भृत्या इव नाप्यासेदुः पश्चादपि नासादितवन्तः भ्वादयो नित्यं जीवेनासंगता
इत्यर्थः ॥ ५ ॥ कथं तर्हितसंबंधस्य जीवे प्रतीतिरत आह पूर्वमिति एतज्जीवेश्वादितादात्म्यं अज्ञानकर्ममायाकार्यं इति निर्दिष्टं वेदे इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते इत्यादौ पूर्वानादि नित्यं अज्ञाने सत्यनुच्छेद्यं सर्व
गतं विद्वदविद्वत्साधारणं व्यवहारकाले यथोक्तं पश्चादिभिश्चाविशेषादिति मनो हेतुमनोजन्यं अलक्षणं अनिर्वचनीयं कारणं पूर्ववासनासैवलक्षणं विशेषतो ज्ञापकं यस्य प्राग्भवीयवासनावशादेव तत्तत्तत्पश्चा
दिदेहतादात्म्यमात्मनः प्रतीयते यथा स्वमेऽराज्ञोऽपि राजास्मोति प्रतीतिः तद्वदबालस्या पिबालोऽस्मीति देहांतरप्राप्तौ प्रतीतिर्जायत इत्यर्थः ॥ ६ ॥